N°. 5886. [illegible]

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

WOENSDAG 15 FEBRUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 14 Februarij.

De staatkundige plannen van Lodewijk Napoleon.

IV.

Onder de velerlei bezoekers, die de Keizer in zijn hoofdkwartier bij Allessandria ontving, was ook de hertog de Grammont gezant van Frankrijk bij den H. Stoel. [illegible] verscheen er op 18 Mei en in een langdurig onderhoud tusschen den meester en den dienaar werd de gedragslijn vastgesteld, welke in de Kerkelijke Staten moest gevolgd worden. De gezant zweeg niet dat alle door hem aangewende pogingen niet het minste gebaat hadden om Pius tot andere gedachten aangaande de keizerlijke politiek te brengen. Het was te vergeefs geweest dat Lodewijk Napoleon in een eigenhandigen brief den Paus gesmeekt had de Fransche wapenen te zegenen, die hem zouden bevrijden »van den buitenlandschen druk, die op het geheele Schiereiland woog." Tot groote ergernis van den Keizer werkte dit verzoek niets anders uit dan dat de Paus openlijk en plegtig verklaarde, in den oorlog neutraal te willen blijven. Dit vonden de Franschen en Franschgezinden te Rome goed voor een daad van vijandschap tegen Frankrijk aan te zien, en op Paasch-Zondag werden de gezant en de generaal van het bezettingsleger te Rome door het grauw met kreeten van: »Leve de Keizer!" begroet. Talrijke inhechtenisnemingen waren daar het gevolg van. De hertog de Grammont had toen bij kardinaal Antonelli vele vertoogen tot in vrijheidstelling der gevangenen ingediend, maar eerst vele dagen later werden die losgelaten. De Pauselijke Regering verheelde zich niet dat Fransche overwinningen in Italië gevaarlijk voor haar waren. De brief aan Edgard Ney, de besluiten omtrent de Kerkelijke Staten, onder 's Keizers goedkeuring door het Kongres van 1856 genomen, de voorstellen tot Staats-hervorming (1), door hem herhaaldelijk bij den H. Stoel ingediend, hadden de Regering van Rome volledig ingelicht over de gezindheid des Keizers ten haren opzigte, terwijl de verzekeringen zijner bescherming, welke de Keizer in verschillende brieven herhaalde, wel in duidelijke bewoordingen over den persoon des Pausen en de rust binnen Rome spraken, maar zeer dubbelzinnig van inhoud waren voor het behoud der wereldlijke magt in haar geheel. Tien jaar geleden had de Keizer, met zijn onuitputtelijk geduld, gelaten den tegenstand van dien hardnekkigen onwil verduurd; maar bij hem is uitstel nooit afstel en bij de veranderde omstandigheden kwamen de oude voorstellen weder voor den dag. De Keizer besloot nu niet op te treden als openbaar aanrander van de Kerk; de rampen die hij haar bereidde, moesten schijnen uit haar eigen stijfhoofdigheid te ontspruiten (2). Diensvolgens ontving de Grammont bevel om den Paus in eerbiedige uitdrukkingen op nieuw van 's Keizers eerbied te verzekeren. Hij moest tevens zorgen dat niet de geringste verstoring der orde te Rome plaats vond, maar bij alle andere omstandigheden moest hij de houding aannemen, die den vertegenwoordigers van een magtigen Staat toekwam, en trachten Kardinaal Antonelli door een ander minister te doen vervangen (3).

Terzelfder tijd dat de Keizer aldus met zijn gezant te Rome de officiële gedragslijn tegenover den Paus afbakende, nam hij de maatregelen in de Romagna, welke hij noodzakelijk achtte. Hij stelde er zich aan het hoofd der beweging, en gaf omstandige instruktiën voor den gang van den opstand (4). Het doel scheen te zijn de Oostenrijksche pozitie in het Venetiaansche, van de Romagna uit, te kunnen bedreigen, in verband met de operatiën der Fransche vloot, die naar de Adriatische zee moest stevenen, en met een leger, dat de Keizer terzelfder tijd besloot naar Toskane te zenden.

Het laatste had ook nog een ander dan een bloot strategiesch doel; Frankrijk wilde de bevolking van Midden-Italië zijn kracht vertoonen, en aldus bij haar den Piëmonteschen invloed tegenwerken. Na een onderhoud met sommigen zijner agenten, verklaarde de Keizer op zekeren dag plotseling aan Viktor Emmanuel, dat berigten uit Florence, die een republikeinsche beweging deden voorzien, hem genoodzaakt hadden Toskane door Fransche troepen te laten bezetten. Toen graaf Cavour, die te Turijn was, van dit onverwacht besluit berigt kreeg, vertrok hij op staanden voet met een extra-trein naar het keizerlijk hoofdkwartier. Al zijn betoogen stuitten echter af op de onverzettelijkheid des Keizers, en teleurgesteld keerde de minister naar Turijn terug, diep gekrenkt door de overtuiging dat het verschil van inzigten, in het geheim reeds lang bestaande, nu openlijk aan den dag gekomen was.

Prins Napoleon, die als generaal het bezettingsleger van Toskane aanvoerde, had zijnerzijds plannen, welke waarschijnlijk door den Keizer waren goedgekeurd, al wilde de laatste, die de doldriftige onbedrevenheid van zijn neef vreesde, de uitvoering daarvan in eigen handen houden. Dat prins Napoleon voor zich-zelven voordeelen uit de Italiaansche bewegingen verwachtte, blijkt uit velerlei omstandigheden. Het is bekend met hoeveel heftigheid hij zich, vóór het uitbreken van den oorlog, tot den advokaat stelde der volledige vervulling van de Italiaansche wenschen. Het is evenzeer een feit dat, bij de voorloopige onderhandelingen met Piëmont, de Keizer van prinses Clotilde's hand voor zijn neef zoozeer een hoofdvoorwaarde maakte, dat hij Viktor Emmanuel, welke niet bijzonder op die echtverbindtenis gesteld was, zijne toestemming door drie krachtig herhaalde aanzoeken afdwong. Het was om meer te doen dan enkel om een koningsdochter in zijne familie te brengen, want dit doel zou de Keizer ook elders hebben kunnen bereiken. Napoleon, de neef, moest Italiaansch vorst worden, en terwijl Lombardije aan Sardinië kwam, zou het Venetiaansche, de Romagna en Toskane hem ten deel vallen, terwijl Napels daarmede òf vereenigd òf aan de Muratten geschonken zou worden.

Prins Napoleon, die met de gelaatstrekken van zijn oom ook diens driftig gestel schijnt geërfd te hebben, kon zich moeijelijk schikken in de handelwijze des Keizers, die langzaam en langs allerlei omwegen naar zijn doel streeft. Daarenboven was hij met het hem toegedachte deel niet tevreden. Wel behaagde hem het Venetiaansche, wel brandde hij van verlangen om de Kerk te wonden door haar de Romagna te ontnemen, en versmaadde hij ook het weelderige Toskane niet, maar zijn koningrijk wenschte hij grooter te maken en zijn eerzucht sloeg een begeerlijk oog op den oostelijken oever der Adriatische Zee, op Illyrië, Slavonië en zelfs op Hongarije. Ook hij had herhaalde bijeenkomsten met de hoofden der revolutionnaire partij uit die streken, en sprak in 's Keizers raad met vuur ten hunnen voordeele.

Wat Toskane betreft, dat hij met zijne troepen bezette, daarvan meende hij zeker te zijn. Wel is waar, de partijhoofden aldaar spraken zich niet ten gunste eener Bonapartistische dynastie uit, maar de troon stond er in allen gevalle open; de stoffelijke kracht was in zijne handen, en de Keizer had, zoals de prins te Florence zich meermalen liet ontvallen, hem te Alessandria verklaard, dat hij zijn neef gaarne als vorst in Toskane zou zien regeren.

(1) Bij gelegenheid van die voorstellen zegt de *West-Minster Review* dat de Keizer ze in goede trouw, *with good faith*, aanbood; de *Review* vergeet dat alles, wat hij van de keizerlijk politiek verhaalt, met die bewering in lijnregte tegenspraak staat.

(2) De *Review* zegt eigenlijk, dat de ongelegenheden van den pauselijken Staat uit zijn eigen stijfhoofdigheid voortkomen. Wij meenen dat de wijze, waarop wij hierboven dit denkbeeld met eenige wijziging teruggeven, veel beter met den geheelen gang van het artikel strookt, dan de letterlijke woorden van den *Review*; om den wille van de goede trouw dienen wij echter van deze tweeërlei lezing melding te maken. De lezer [illegible] tusschen beide.

(3) *To secure the ascendancy of an influence less perverse than that of Cardinal Antonelli*, zegt de *Review* woordelijk.

(4) Wij herhalen hier dat de brief van den Paus aan den Keizer nog niet geschreven was toen het artikel, waar deze bijzonderheden aan ontleend zijn, in den *Westminster Review* verscheen. 's Pausen brief bevestigt ze, in eenige zeer opmerkelijke zinsneden, geheel.

Wij hebben gezegd bij de verwerping der wet op de spoorwegen dat de pers die algemeen goedkeurde op éene uitzondering na. Daarmede bedoelden wij de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, wijl wij alleen van bladen spraken die mede tellen. Rekenen wij er ook andere bij dan wordt het getal drie, namelijk de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, de *Rotterdamsche Courant* en de *Kamper Courant*. Wij laten het oordeel dezer bladen over de handeling der Eerste Kamer hier volgen; dat der twee laatsten vooral kan bij het einde der spoorwegdiskussie, gelden als een aardig staaltje van de degelijke argumenten en gematigde taal, waarmede het gevallen ontwerp door zijn voorstanders verdedigd werd.

De *Nieuwe Rotterdamsche Courant* sprak als volgt:

»De strijd is voor het oogenblik, althans van onze zijde gestaakt. Of wij dien later op nieuw zullen opvatten, zal afhangen van de ontwerpen die voorgesteld zullen worden. Dit echter kunnen wij voorshands wel zeggen, dat wij aan ieder plan, in hetwelk die belangen, voor welke het spoedigste en minst kostbare vervoer hoofdvoorwaarden hunner ontwikkeling zijn, niet de snelste verbindingen verkrijgen, steeds met alle onze krachten tegenstand zullen bieden, als onregtvaardig, onbillijk en schadelijk voor de algemeene welvaart. Wij zullen zien of de regering en de kamers den treurigen moed zullen hebben, ten nadeele van Nederland, aan België den doorvoerhandel weg te schenken. Als wij het weinig praktische van sommige plannen nagaan en de halsstarrige gehechtheid van velen aan hun lokaal belang, dan kunnen wij de vrees niet onderdrukken, dat wij vroeg of laat de grondslagen van onzen buitenlandschen handel zeer zullen zien verzwakken door eene transactie tusschen ijverzucht en kleingeestigheid.

»Velen hebben zich ook nu weder om [illegible] en tot werktuigen der reactie laten bezigen. Of deze zegevieren zal of niet is ons onbekend; maar men moet zijne oogen wel voor het licht gesloten houden, als men hare pogingen, om zich meester van het terrein te maken niet bespeurd heeft. Was de vraag van den heer de Kempenaer of er homogeniteit in het ministerie bestaat uit de lucht gegrepen? Doet men zulk eene vraag, als er niet het een of ander van de geheimen van den ministerraad is uitgelekt? Als men nu overweegt dat de minister van Koloniën zich in den laatsten tijd zeer op reactionnair gebied heeft bewogen, is het dan moeijelijk te raden, in welken geest men de ministerieele zetels, welke open zullen vallen, wenscht te doen aanvullen? Als dit gelukt, en wij vreezen het zeer, dan zal het de eerste wrange vrucht zijn, die velen van hun onberaden tegenstand plukken. Een tweede is, dat deze zitting weder verloopt, zonder dat door de wetgeving iets verrigt zal worden.

»De tegenstanders van het ontwerp zullen nu aan het werk moeten gaan. Wij zullen zien of zij ons zoo spoedig spoorwegen zullen leveren, als zij het beloofd hebben. Doen zij dit niet, dan zal voor velen, het gemis van spoorwegen voor langen tijd, zeker niet het minst onaangename gevolg hunner handelingen zijn."

De *Rotterdamsche Courant*:

»Het besluit der vertegenwoordiging, [illegible] het ook luide, verdient waardeering en ontzag. Wij wijken — weet het wel — voor de konstitutioneele, de grondwettige stem der volksvertegenwoordiging — niet voor het verachtelijk Amsterdamsche oproergekraai.

»Een woord van hartelijke, van diepe verachting hebben we toe te voegen aan hen, die de bereiking van hun doel in dezen hebben trachten te verwerven langs de slinksche wegen der intimidatie, der knoeijerij en der intrigue. Een woord van verachting voor de gewetenlooze schreeuwers die zich bovenal in Nederlands hoofdstad wisten te doen hooren: een woord van verachting voor allen, die willens en wetens om [illegible] plaatselijk, om een eigen-belang, den eerbied voor den [illegible] de liefde voor den konstitutionneelen regeringsvorm [illegible] spel hebben gezet."

En ten besluite liet de *Kamper Courant* [illegible] *not least* — zich aldus uit:

»Na de afstemming van de wet [illegible]heid der tienden en die tot invoering van [illegible] handelstarief door de Eerste Kamer was het [illegible] inconsequentie om ook de spoorwegwet af [illegible] men van eene Kamer verwachten, die [illegible] aristocratie is zamengesteld? het geld [illegible] bekrompen. ... Diepe neerslagtigheid heeft [illegible] (1) de mare van de Amsterdamsche zegepraal [illegible] spoedig in bitteren spijt en doffen wrevel over [illegible] Wij kunnen geenen blik in de toekomst slaan; wij weten niet, welke reminiscentiën door dit voorval in een groot

(1) Terwijl de *Kamper Courant* dus van de »diepe neerslagtigheid" den »bitteren spijt" en »doffen wrevel" in Overijssel spreekt, bevatten verschillende bladen het berigt, dat in een der nijverste Overijsselsche steden, Almelo, de verwerping der wet met een bal gevierd wordt!

gedeelte van het rijk zullen opgewekt worden, maar zeker is het, dat het wakkerste, het nijverste, het edelste gedeelte van ons volk voor het oogenblik overwonnen is. Amsterdam kraait koning, maar zal men dat koningschap dulden? Zoo als wij voorspelden, Amsterdammers moeten de koncessie hebben en al dadelijk is er eene nieuwe koncessie door Amsterdammers aangevraagd, waarbij natuurlijk Rotterdam en Groningen, twee steden die niet in de goede gracie staan, uitgesloten worden (2) Proficiat! Men spreekt niet alleen van nieuwe spoorweg- maar ook van ministeriële kombinatiën, die van den beginne af geheel te zamen hingen. Reeds hoort men van der Heim, van Rappard oprakelen, maar van der Heim, van Rappard, Thorbecke, van Hall, zij zijn ons allen om het even, wij stellen hen op ééne lijn. Waarom de Eerste Kamer niet ontbonden? dan kon de natie beslissen, want het is hier eene zaak der natie. Ieder weet, dat de leelijkste staatkundige intrigue van den beginne af in het spel is geweest en deze zich van het middel bediend heeft om den plaatselijken naijver op te ruijen. Nu was het wel eens aardig om het zedelijk en verstandelijk standpunt van ons volk te leeren kennen, of het zich met zulke machinatiën vereenigt en of het bang is voor Amsterdamsche straatplakkaten!"

Men verneemt dat thans werkelijk heden *al* de ministers hunne portefeuilles ter beschikking des Konings hebben gesteld en dat de heer Rochussen andermaal door Z. M. is belast met de zamenstelling van 't nieuwe kabinet. Ten gevolge daarvan ligt het in den aard van de zaak dat de geruchten, dezer dagen geloopen, nopens de *gedeeltelijke* aanvulling van het kabinet, zijn komen te vervallen. Welke nu de gevolgen dezer ministeriële krizis zullen zijn, zal men moeten afwachten en is nog moeijelijk te voorzien.

Aan de leden der Tweede Kamer is rondgedeeld een nota van nadere mededeelingen en inlichtingen op een aantal punten, als vragen of opmerkingen, voorkomende in het verslag der kommissie uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal, betrekkelijk het verslag van het beheer en den staat der koloniën over 1856, voor zooveel Oost-Indië betreft.

Er bevinden zich in ons midden een paar zusters van het Heilige Kruis, gevestigd te Straatsburg. Het doel van deze zusterschap is havelooze kinderen uit alle standen en volken te verzorgen, onder de bescherming van den heiligen Vincentius van Paulo. Dit liefdewerk, door deze zusters verrigt, is allezins in den geest van den liefderijken heilige, onder wiens patronaat zij arbeiden, en verdient ondersteuning. Wij bevelen derhalve deze zusters aan de milddadigheid van degenen onzer geloofsgenooten, bij wie zij zich mogten aanmelden.

Indien wij wel onderrigt zijn, dan moet, nog vóór zijne aftreding, de minister van Binnenl. Zaken, op het voorstel van den heer directeur der akademie te Delft, eene kommissie hebben benoemd, ter overweging der geschiktste middelen eener reforme, voor zoo ver noodig, der studiën aan bedoelde koninklijke inrigting van hooger onderwijs. Men mag uit de daarbij genoemde namen van mannen, zoo hoogst bekwaam in de verschillende te Delft onderwezen vakken van wetenschap, met grond besluiten, dat die maatregel stellig tot een in bedoeld opzigt meest gewenschten uitslag leiden zal. (*D. Ct.*).

De minister van Financiën maakt bekend, dat bij hem ontvangen is eene som van *f* 140, in bankpapier door een onbekende, onder de letters V. W. tot voldoening van aan den lande verschuldigd sukcessieregt en een koupon groot *f* 2.47½, door een onbekende onder het postmerk 's Gravenhage, van den 9n dezer ten behoeve van 's Rijks schatkist.

In een Parijschen brief aan de *N. R. Ct.* worden, met betrekking tot de beleediging van den Nederlandschen gezant bij de Porte, te Pera (Konstantinopel), de volgende bijzonderheden medegedeeld:

„Omstreeks den middag verschenen twee rijtuigen met dames uit het serail en begeleid door een ambtenaar, voor den winkel van een konfiseur, waar de straat zoo nauw is, dat de equipages den doortogt belemmerden. Graaf van Zuylen van Nyevelt, die daar op dit oogenblik voorbij kwam, was door de drukke passage op dat punt genoodzaakt de beide rijtuigen van nabij te naderen, ten einde voorbij te kunnen komen. Dit scheen den ambtenaar niet te bevallen, die daarop de sabel trok, om den gezant het hoofd te kloven. De heer van Zuylen had echter gelukkig den tijd, om den slag met zijn stok af te weren en pakte daarna den neger bij den kraag, die voorts door eenige voorbijgangers gegrepen, ontwapend en geslagen werd, in weêrwil van de kreten der dames, welke hij moest beschermen. Eenige agenten van politie slaagden er in hem uit de handen van het volk te redden, waarop hij ten spoedigste zijne biezen pakte. Ook de equipages verwijderden zich in galop. De heer van Zuylen heeft onmiddellijk eene aanklagt bij de Porte ingeleverd, doch bij het vertrek van den post had hij nog geene voldoening bekomen. Een jaar geleden is, ten gevolge van een dergelijk feit, aan de ambtenaren van het serail verboden wapenen te dragen, doch zij hebben zich daar niet aan gestoord. Het zal te bezien staan of het bevel nu zal hernieuwd worden."

Het berigt door een der binnenl. bladen, als uit Haarlem afkomstig vermeld, dat de heer Busken Huet, predikant bij de Waalsche gemeente aldaar, zou hebben besloten, om zijn ontslag te vragen uit deze zijne betrekking in de Hervormde kerk, is ten eenenmale ongegrond en onwaar. (*Handelsblad.*)

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Runderen, wegende 650 ℔, 1ste kwal. *f* 230, 2de kwal. *f* 230; idem weg. 600 ℔, 1ste kwal. *f* 210, 2de kwal. *f* 190; idem weg. 550 ℔, 1ste kwal. *f* 200, 2de kwal. *f* 170. Melk en Kalfkoeijen *f* 140 tot *f* 200. Schapen van *f* 22 tot *f* 28. Varkens van 54 tot 60 ct. het Ned. ℔.

Z. M. heeft benoemd: tot griffier bij het kantongeregt te Heinkenszand, jhr. mr G. L. Schorer; op zijn verzoek eervol ontslagen: als notaris te Middelharnis, P. de Vries, en in deszelfs plaats benoemd C. de Vries.

'sGRAVENHAGE, 13 Feb. Eergisteren avond werd de Vlaamsche novellist, de heer August Snieders, wiens laatste werk *Avond en Morgen* aan de Koningin der Nederlanden werd opgedragen, door H. M. ten hove ontvangen.

— De gewone audiëntie van den minister van Marine, zal op Vrijdag 17 dezer geen plaats hebben.

LEIDEN, 13 Feb. De heer mr. W. werd eergisteren weder ter zitting van de regtbank gebragt, na eene gijzeling van 24 uren. Ook nu bleef hij beleefdelijk weigeren den eed af leggen op grond zijner godsdienstige overtuiging, hoewel hij zich bereid verklaarde de bij de wet van doopsgezinden gevorderde belofte te doen. (De heer W. behoorde vroeger tot die gemeente). Het O. M. eischte ten gevolge dier voortdurende weigering eene gevangenisstraf van 3 of van hoogstens 6 maanden en eene geldboete van *f* 60. De uitspraak is op a. s. Vrijdag bepaald. Inmiddels is de heer W. naar zijn buitengoed teruggekeerd, en de zaak waarin hij als getuige was opgeroepen, voortgezet.

DORDRECHT, 14 Febr. Bij de verkiezing voor een lid der Tweede Kamer op heden heeft niemand de volstrekte meerderheid ontvangen. Er zijn 1099 stemmen uitgebragt, waarvan de heer de Raad er 378 de heer Blussé van oud-Alblas 288, de heer Heim 164 en de heer Bredius 183 verkreeg. Tusschen de beide eersten moet alzoo overgestemd worden.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 13 Feb. De *Gazette de France* heeft eene tweede waarschuwing ontvangen wegens het opnemen van een artikel, dat, naar het oordeel der regering, de geschiedenis van Frankrijk verminkt en de roemrijke handeling van Napoleon I, waarbij hij de Katholieke eeredienst in Frankrijk herstelt, lastert.

— Men verzekert dat het berigt onjuist is, volgens hetwelk het officiële antwoord van Oostenrijk op de bemiddelings-voorstellen van Engeland te Parijs zou zijn ontvangen.

LONDEN, 14 Feb. De Prins van Oranje is van plan Bristol en Clifton te bezoeken; hij heeft een bezoek bij den hertog Blanfort te Badminton afgelegd.

— *Daily News* gelooft, dat de oorlog, niettegenstaande het algemeene geloof aan vrede, nog zeer mogelijk is.

— Lord Palmerston heeft in de zitting van het Parlement op gisteren aan den heer Kinglake verzocht, dat hij zijn voorstel betrekkelijk Savoye zou uitstellen, tot de regering het onderwerp volkomen zou kunnen bespreken. Kinglake gelooft, dat de vereeniging van Savoye met Frankrijk uiterlijk op den 20n Februarij zal moeten worden behandeld; wanneer dit zou worden verdaagd, zou de diskussie volgen op een gebeurd feit.

Het voorstel van den heer Kinglake is onbepaald uitgesteld.

TURIJN, 13 Febr. Naar luid van brieven uit Sicilië hebben aldaar talrijke arrestatiën plaats gehad, en gaat er de policie met eene buitensporige gestrengheid te werk, terwijl vrouwen geslagen en ook op andere wijze schandelijk mishandeld werden.

Verscheidene staatkundige gevangenen zijn op de pijnbank gebragt en eenige hunner zijn onder de folteringen bezweken. Te vergeefs hebben eenige magistraatspersonen hunne stem tegen die barbaarsche handelingen doen hooren.

Tevens wordt gemeld dat er eene proklamatie cirkuleert, waarin de Sicilianen opgeroepen worden om een spoedigen, algemeenen en krachtdadigen opstand te bewerkstelligen, ten einde aldus de schande, die op Zuidelijk Italië kleeft, voor Europa uit te wisschen, met de bijvoeging, dat alle partijen in Italië gunstig zijn voor een opstand en een einde aan het despotismus wenschen. In de proklamatie wordt ook de hoop uitgedrukt, dat Napels het voorbeeld van Sicilië zal volgen, terwijl daarop de verklaring volgt, dat de tijd van geduld en gematigdheid voorbij is. Voortaan moet men den moed hebben van te durven. Staan wij op — aldus eindigt de proklamatie — in naam der Italiaansche nationaliteit en met den kreet *leve Italië! leve Koning Viktor Emmanuel!*

Het laatste is een voldoend bewijs uit welke bron de voorgaande berigten voortkomen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 13 Febr. Aller blikken zijn hier op Engeland gerigt, ter zake der diskussiën in het Engelsch Parlement over het plan der westelijke mogendheden ter oplossing van het Italiaansche vraagpunt. Men verwacht dat die diskussiën levendig zullen zijn, daar de Tories gebruik maken van de [illegible] dagen, door het Huis genomen om het budget en handelstraktaat aandachtig te onderzoeken. Intusschen vertrouwt men dat het Engelsche goevernement de zege zal behalen. Wat Oostenrijk betreft, het kan uithoofde van zijn lijdelijke houding geen invloed op de gebeurtenissen oefenen; en 't is ook niet te Weenen dat de knoop zal worden ontwikkeld, maar te Londen, waar een dier onverwachte, in konstitutionele regeringen zoo menigvuldige voorvallen aan den toestand een geheel andere gedaante kan geven.

De dagbladen mogen beweren dat Europa's toestand van één man, van den Keizer der Franschen afhangt, maar men zou met evenveel waarheid kunnen zeggen dat een eenvoudige stemming er over beslissen kan.

— Een blad behelst een uittreksel van een partikulieren brief uit Rome, waarin voorkomt, dat de Paus thans in een zoodanigen staat van verbittering tegen Keizer Napoleon is gebragt, dat Z. H. besloten heeft een eigenhandigen brief des Keizers openbaar te maken, waarin denkbeelden en plannen op den voorgrond worden gesteld, die bij het grootste gedeelte van Europa misnoegen zullen verwekken. Het is echter niet zeer waarschijnlijk, dat Napoleon zulk een wapen den Paus in handen heeft gegeven, en dan nog blijft het de vraag, of Z. H. van een zoodanig wapen gebruik zal willen maken.

— Mgr. Dupanloup, Bisschop van Orleans, heeft een brief van den Paus ontvangen, waarin Z. H. zegt dat het vlugschrift *de Paus en het Kongres* niet alleen in de steden van Italië, maar zelfs in de vlekken en dorpen verspreid is. Dat de Bisschop van Orleans, de verfoeijelijke strekking van dat geschrift dadelijk inziende, niet gedraald heeft met het nadrukkelijk te wederleggen. Daarvoor betuigt de H. Vader zijne hooge voldoening aan Mgr. Dupanloup, en hecht reeds vooraf zijne goedkeuring aan diens voornemen om, ter verdediging van de regten der Kerk, een ander werk in gereedheid te brengen.

— Weder wordt het gerucht verspreid dat de Kardinaal-Aartsbisschop van Parijs na de aflezing der Pauselijke encykliek, als lid van den Geheimen Raad zijn ontslag zou hebben genomen.

— Het gerucht schijnt waar te zijn dat het *Journal des Débats* of verkocht is of verkocht zal worden, en wel voor twee millioen franken aan den heer Michel Chevalier, die er meer plaats in zal geven, dan vroeger het geval was, aan huishoudkundige onderwerpen en er een soort van *Moniteur* der tolhervorming van zal maken.

— De vijanden van het Katholicisme verwijten in verschillende streken aan hunne landgenooten dat zij, met zich voor den Paus te verklaren, tegen den geest hunner nationale instellingen handelen.

Een publicist vestigt hierop de aandacht en merkt te regt aan dat wanneer een Katholiek de handhaving van het tijdelijk gezag des Pausen eischt, niets meer door hem gevraagd wordt dan de handhaving van het Europeesch regt, de onafhankelijkheid en onzijdigheid zoowel van zijn eigen land als van het gebied der Kerk.

De Pauselijke Staten, vervolgt die publicist, bestaan, even als andere, krachtens staatkundige handelingen welke door de tijden geijkt en door plegtige verdragen bevestigd zijn. Die verdragen, na vreeselijke omwentelingen en bloedige oorlogen gesloten, waarborgen aan alle Staten van Europa hunne onschendbaarheid. En meer dan aan elken andere verzekeren zij aan den H. Stoel het grondgebied der Romeinsche gewesten, dat reeds door Karel den Groote en zijne opvolgers geschonken en door eeuwen van rustig bezit en vaderlijk bestuur gewettigd werd.

Even als dus elke Staat in Europa het regt heeft zich de instellingen te geven, welke hem dienstig zijn, die inmenging van vreemden af te weren en zijn grondgebied te verdedigen, zoo ook heeft de Paus het regt

---

(2) Wij merken hierbij op dat het aan Groningers, Rotterdammers, Kampenaars en wie verder maar wil, vrij staat om koncessie voor spoorwegen te vragen. Tot dus verre is echter de Amsterdamsche aanvraag de eenige, die geen rente-waarborg van het Rijk verlangt. Laten anderen — mits bewijzen van kapitaal en soliditeit kunnende geven — hetzelfde voor lijnen naar hun zin doen. Niemand zal het wraken. Het is overigens zonder ink, dat men aan Amsterdam thans euvel duidt, dat het op voordeelige voorwaarden spoorwegen in de provincien wil aanleggen, terwijl vóór de verwerping voorstanders der wet om strijd uitriepen: „Amsterdam wil geen spoorwegen!" [RED.]

het oproer in zijn rijk te dempen, zich tegen de aanranding der regten van den H. Stoel te verzetten en zijn vorstelijke onafhankelijkheid te behouden.

Bijgevolg, besluit gemelde publicist, ieder die zijn vaderland bemint, zijne onafhankelijkheid en het behoud der orde in Europa op prijs stelt, moet de zaak der Kerk verdedigen en, waar hij vermag, der herstelling van 's Pausen gezag in alle gewesten van den Kerkelijken Staat bevorderen.

— Ten gevolge der opheffing van den *Univers*, is er sprake van een plan om een ander blad in denzelfden geest alhier op te rigten. Naar men verneemt, zouden de oprigters van het nieuw orgaan zich verbinden tot schadeloosstelling aan de huisgezinnen, die door de opheffing van den *Univers* getroffen zijn.

— Als een bewijs van de gestrengheid, waarmede generaal Goyon thans te Rome te werk gaat, wordt medegedeeld, dat het aan de Fransche soldaten aldaar ten strengste verboden is, onder welk voorwendsel ook, een ingezetene der stad zelfs een enkel woord toe te spreken.

— Berigten uit Madrid bevatten eenige bijzonderheden nopens den slag, welke het innemen van Tetuan vooraf ging. Het Marokkaansche leger was 30,000 man sterk; het eerste korps, uit keurbenden en Kabylen bestaande, is door het Spaansche geschut uit het veld gejaagd; de schrik heeft zich van de overige korpsen meester gemaakt en de strijd is, aan den kant der Marokkanen, in een volslagen vlugt overgegaan. Eenigen zijn naar het Riff gevloden, anderen naar den grooten weg van Tanger. De broeders des Keizers liepen het snelst.

— Uit Milaan leest men in de bladen een korrespondentie, waarin op stellige wijze beweerd wordt, dat maarschalk Vaillant onlangs regtstreeks uit de Tuilerien het bevel ontving met zijne aanzienlijke troepen eene stelling in te nemen om aan de eene zijde de bewegingen der Oostenrijkers aan den Po en Mincio gade te slaan, en aan de andere het binnenrukken van Piëmontesche en Fransche troepen in de hertogdommen, om de Legatiën te kunnen ondersteunen en om eindelijk een eventuëlen terugtogt naar westelijk Savoye mogelijk te maken. Milaan moest als middenpunt dier bewegingen behouden worden. Van die plannen waren drie afteekeningen om aan Keizer Napoleon voorgelegd te worden.

— Berigten uit Florence melden dat de bevolking, hoe weinig velen onder haar ook gezind zijn voor de herstelling van het Hertogelijk gezag, toch eene algemeene verontwaardiging toont wegens de schending van het graf van Karel III, de laatste hertog van Parma; men heeft die graftombe namelijk opengebroken, ten einde het stoffelijk overschot te berooven van de kostbare voorwerpen, die het omringden. Deze onhandige daad heeft aan het tegenwoordig bewind geen goed gedaan en de sympathie van menigeen weder voor de oude regering opgewekt.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 11 Feb. Men is hier overtuigd dat de Regering steeds aan het vroegere plan is gehecht om de verdreven Italiaansche vorsten te herstellen; en om die reden is het te begrijpen dat de regering de vier voorstellen der Westersche mogendheden ter oplossing van de Italiaansche kwestie niet heeft aangenomen. Het kabinet zou eeniglijk er in bewilligen dat de hertog van Modena en de hertogin van Parma hun landen verliezen; maar daarentegen zal het er niet toe overgaan van de restauratie des Groothertogen van Toskanen af te zien, noch de scheiding der Romagna van den Kerkelijken Staat goed te keuren. Zekerlijk is er in deze beide punten der Oostenrijksche politiek geen verandering te verwachten, en de Keizer heeft stellig verklaard, onder geen voorwendsels van dezen beginselen af te gaan.

— Uit Venetië wordt gemeld dat voortdurend inhechtenisnemingen plaats hebben. In den nacht van 4/5 dezer werden onder anderen de advokaat Deodati en diens vrienden gevat, doldriftigen van de gewone soort, zoo als de *Ost Deutsche Post* hen noemt. De gewone misdadigers worden naar elders vervoerd, om in de gevangenissen te Venetië ruimte te maken. Volgens die korrespondentie zou de emigratie naar Sardinië algemeen zijn, zelfs uit het klooster van Santa Catharina waren de kweekelingen verdwenen. De Oostenrijksche bladen bevestigen overigens dat in Lombardije de roode partij meer dan ooit werkt en te Milaan de roode das algemeen gedragen wordt.

— Te Triest neemt ieder stoomschip, naar Ancona bestemd, 100 tot 200 man voor het Pauselijke leger mee, die behoorlijk gewapend zijn.

BERLIJN, 13 Febr. Uit Karlsruhe wordt geschreven dat in de zitting der Eerste Kamer van den 9n dezer, de vrijheer v. Stotzingen tot den minister van Oorlog het verzoek rigtte wederom het verbod van den paardenuitvoer in werking te brengen, uithoofde der dreigende tijdsomstandigheden. Verder verklaarde hij dat in de laatste veertien dagen aan de zuidelijke grenzen over Romanshorn 150 trekpaarden waren uitgevoerd, zonder van andere paarden te spreken.

— Aan de *Magd. Ztg.* wordt uit Berlijn geschreven dat de revolver-kanonnen, door Napoleon III uitgevonden, en welke tegenwoordig te Vincennes beproefd worden, waarmede de man, wiens keizerrijk de vrede is Europa in een volgenden veldtogt misschien een nieuwe verrassing bereidt, hun weergade gevonden hebben in de dubbel-kanonnen, door een werktuigkundige te Berlijn vervaardigd.

Even als het Armstrong-geschut, treden zij van zelf, na het lossen van een schot, weder in hunne oorspronkelijke rigting, en moeten wat verre dragt, juistheid van treffen, ligtheid en gemakkelijke vervoering en behandeling betreft, nog boven het genoemde geschut te verkiezen zijn.

— Uit Posen wordt geschreven, dat daar eene buitengewone geestdrift heerscht voor den Paus, terwijl niemand zijne verontwaardiging verbergen kan over het geweld dat den H. Stoel wordt aangedaan. Het adres aan den Paus wordt er dan ook met ijver geteekend. Toen aan een landman gevraagd werd, of hij wel wist wat hij eigenlijk teekende antwoordde deze: „Wij schrijven aan Z. H. om onze gehechtheid te betuigen en voor de geheele wereld te doen weten, dat zoo iemand zich op zijn weg plaatst, wij allen gezamenlijk zullen toesnellen om hem te helpen."

— Naar men verneemt is het kabinet van St Petersburg, zoo door het vlugschrift *de Paus en het Kongres* als door Frankrijks aanhechtings-plannen, geenszins ingenomen met Keizer Napoleons staatkunde. In staatkundige kringen wordt over eene toenadering tusschen Oostenrijk en Rusland gesproken. Keizer Frans-Jozef moet besloten hebben den prins van Hessen, schoonbroeder van Keizer Alexander, met eene buitengewone zending naar St. Petersburg af te vaardigen.

ITALIE.

ROME, 10 Febr. Generaal Goyon heeft een proklamatie doen aanplakken, waarin hij de bevolking tot rust en orde aanmaant gedurende den karnaval. Zamenscholingen en staatkundige toespelingen zullen niet gedoogd worden. De vermoedelijke hoofdleider van de laatste pogingen tot oproer is in hechtenis genomen. Verlofpassen worden aan de soldaten van het bezettingsleger niet meer uitgereikt.

Men heeft zich dezer dagen beijverd aan geheel Europa diets te maken, dat op den 22n Januarij eene gewigtige manifestatie te Rome plaats greep, waarbij het volk zich op eene ernstige wijze misnoegd getoond had tegen de Regering.

Al reist de leugen tegenwoordig per telegraaf, zoo meldt een berigtgever, toch wordt zij door de waarheid achterhaald. De uitbarsting, waarvan zooveel geraas gemaakt werd, is niet anders geweest dan een zamenscholen van eenige vreemdelingen, die van tijd tot tijd behoefte gevoelen in het openbaar een staaltje te geven van hunne geheime woelingen.

Intusschen weet men zeer goed, dat generaal Goyon sinds lang maatregelen genomen heeft, welke de oploopen ten eenenmale onmogelijk maken. Eene ernstige uitbarsting, zoo als men van den 22n Jan. uitstrooide, heeft dus geen plaats gehad. Wel heeft generaal Goyon, als altijd bij de geringste wanorde onmiddellijk bewezen niet ingeslapen te zijn, zoodat dan ook een deel der ophitsers reeds in handen van het geregt zijn.

Die telegrafische leugens, vervolgt de verslaggever, moeten geen verwondering baren. De bladen, welke de revolutie beschermen, hebben hier hunne korrespondenten, die goed betaald worden. De berigtschrijver van den *Times*, de nu verbannen Gallenga, genoot voor zijne lasteringen 1500 franken per maand. Het valt niet te betwijfelen of de *Times* zal tot zulk een prijs spoedig andere pennen tot zijne dienst vinden.

— Onder de adressen van verknochtheid, welke uit Frankrijk hier zijn aangekomen, trekt dat van den *Univers* het eerst de aandacht. De handteekening van den heer Louis Veuillot staat aan het hoofd, waarna die zijner mederedakteurs en talrijke vrienden volgt. De lijst is plotseling in het midden, eener bladzijde afgebroken en op de volgende leest men:

„De waarschuwing, welke aan den *Univers* gegeven is den dag na de openbaarmaking van dit adres, en de vrees voor een geregtelijken inval met het doel er zich van meester te maken, hebben de redakteurs van den *Univers* doen besluiten het niet meer in hunne bureaux te doen teekenen. Men voegt hierbij de namen van onderteekenaars uit verschillende oorden van Frankrijk, die in brieven hunne toetreding te kennen gaven. Eenigen dier brieven, welke de belangrijkste schenen, zijn bij deze lijst gevoegd."

Een berigtgever doet opmerken dat zij, die met belangeloozen ijver de zaak van Napoleon III voorstonden, thans door hem genoodzaakt zijn in het geheim hunne betuiging van trouwe toegenegenheid aan den H. Vader te teekenen; hij herinnert hierbij aan de eerste Christenen die zich in de Katakomben moesten verbergen om door de heidensche keizers niet in het uitoefenen hunner heilige pligten verhinderd te worden.

— Te Perugia heeft Kardinaal Gramnica bij gelegenheid eener audientie van den gemeenteraad, dezen te kennen gegeven, dat er tusschen Rome, Napels en Oostenrijk een Bond bestond en verklaard dat zijne zending slechts voorloopig en zijn gezag beperkt was, daar de policie in handen van de militaire overheid gesteld was. Het waren rampzalige tijden maar de goedgezinde burgers moesten zich daarom te inniger om de Pauselijke vaan scharen.

TURIJN, 10 Feb. Een telegram uit Parijs van den heer Desambrois behelst dat er, naar sommigen willen, konferentiën te Parijs zullen gehouden worden, waarbij de vijf groote mogendheden alleen genoodigd zijn. Oostenrijk heeft geweigerd er aan deel te nemen, zoodat nu Frankrijk, Engeland, Pruissen en Rusland over deze vier punten te beslissen zouden hebben; 1°. Men zal Frankrijk en Oostenrijk de verpligting opleggen in Italië niet te interveniëren; 2°. van Frankrijk vorderen dat het op een bepaalden tijd uit Rome en Lombardije zijn troepen terugroepe; 3°. de vier mogendheden zouden zich verpligten niet in de Venetiaansche aangelegenheden tusschen beide te komen; 4°. den Koning van Sardinië zou verzocht worden, Midden-Italië niet eerder te bezetten dan wanneer regtstreeksche of zijdelingsche verkiezingen op nieuw de aanhechting bij Piëmont begeerden.

Men heeft besloten om zoo als eenige maanden geleden ten aanzien der Donau-vorstendommen het geval was, kommissarissen naar MiddenItalië te zenden, om toe te zien dat de verkiezingen vrij en onbelemmerd geschieden; doch naar de Romagna, zoo als men zegt, zou door de konferentie geen kommissaris gezonden worden. Intusschen heeft de Keizer der Franschen sinds geweigerd tot het derde punt toe te treden. Om Sardinië op de konferentie te noodigen zou geen sprake zijn geweest, wel Spanje, wier Koningin zonder haar ministerie te raadplegen den Paus in een brief geld en soldaten zou aangeboden hebben.

— De Sardinische regering heeft een schrede verder op den weg de vereeniging van Toskane met Piëmont gedaan, en overwegende dat er geen reden was voor het bestaan van een Sardiniesch gezantschap te Florence, den markies Spinola van daar terug ontboden en hem aan den markies van Villamarina Sardiniesch gezant te Napels toegevoegd.

— Hier ter stede staat een zeepzieder teregt, die, niet ingenomen met het stelsel van vrije konkurrentie, zijne konkurrenten door bandieten om hals liet brengen, in den tijd van 3 jaren heeft hij niet minder dan 7 zich op die wijze van den hals gescheept. Men beweert dat de advokaat van den zeepzieder ter zijner verschooning zal aanvoeren dat hij aldus handelde tot bevordering der „idee" van het monopolie.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 14 Februarij.

BEVALLEN (10 Febr.): A. H. Léautaud, geb. Chassan, Z. — (11 Febr.): E. Mendel, geb. Cleve, D.

OVERLEDEN (8 Febr.): C. C. J. Jansen, 7 m. — (9 Febr.): J. M. Alders, geb Albrecht.

Wisselkoers.

3/m. Parijs	ƒ 55¼	2/m. Livorno	ƒ 38½
Zigt „	„ 55⅝	„ Napels	„ 76½
2/m. Bordeaux	„ 54⅞	3/m. Petersburg	„ 167
½/m. „	„ 55¼	6/w. Weenen	„ 85
3/m. Madrid	„ 240	„ Augsburg	„ 99
„ Cadix	„ 241	„ Frankfort	„ 99½
„ Sevilië	„ 238	2/m. Hamburg	„ 35$^{1}/_{16}$
„ Bilbao	„ 238	Zigt „	„ 35¼
„ Lissabon	„ 40⅛	2/m. Londen	„ 11.60
„ Porto	„ 40¼	Zigt „	„ 11.67½
2/m. Genua	„ 45½	Rotterdam	„ ¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 13 Febr. 3 pc. Rente 67.70; 4½ pc. id. 97.[illegible]; Fr.-Oost. Spoorw. 495.—; Credit mobilier 740.—; [illegible] Spanje 42$^{7}/_{8}$; 1¾ pc. id. 33½; Spanje Cred. —.— —; Russ. Spoorw.-Aktiën —; Rom. Leening 80.[illegible]

LONDEN, 13 Febr. Cons. 94⅛ a —; Braz. [illegible] 5 pc. Mexiko 20⅝ a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. [illegible] pc. id. oll. bonds —; 3¾ pc. Grenada [illegible] uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. [illegible] — a —; 3 pc. Port. — a — [illegible] — a —; 1¾ pc. id. — a —; Coupons [illegible] Amortis. — a —; 4½ pc. Russen 97¾ a — 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a — 4 pc. [illegible] Shares 56 a —; id. 7 pc. Oblig. [illegible] — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 13 Febr. Met. 5 pc. 69.—; 2½ pc. —.—; Nat. [illegible] Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 863; Noord-Bahn-akt. 195; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 181.—, O.-Fr. Spoorw.-akt. 263.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 156.—; Wissel op Londen 3/m. 13.12½; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud 31.—; Zilver —.

BERLIJN, 13 Febr. Metalliek 5 pc. 51¼; Nationale 58¼; Stiegl. 5de serie 94; 6de id. 104¾; 5 pc. Eng. Russ. 105; Nieuwe 3 pc. 63⅛; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; id. Nieuwe

5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —; Wissel op Londen 2/m. 6th. —; Parijs —, Hamburg —, Amst. zigt —, 2/m. —, Weenen —, Petersburg —.

HAMBURG, 13 Febr. 4 pc. Rusland 61¾, 4½ pc. id. —, 3 pc. Spanje 40, 1¾ pc. id. 31¼, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. Bank 85, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amst. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 13 Febr. Metalliek 5 pc. 50¼; Nation. 57, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 42½, 1¾ pc. 33½, Bankakt. —, Wissel op Londen 116½, Weenen 88; Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		13 FEBR. 4½ u.		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	106¾	a 106⅞	
Nederl. Bank	4 ″			
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		64⅝	64 11/16	64⅝
Dito Dito	3 ″	76		
Dito Dito	4 ″	98¼	98⅜	98 5/16
Oost-Ind. Leening	4 ″			
Amortisatie-Syndikaat	3½ ″	93½		
Handel-Maatsch. op rescontre		125¾		
Aand. Holl. Spoorweg				
Leening idem	4½ ″			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″			
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ ″			
Dito *Rothschild*	2½ ″	51¾		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″			
Spanje, Obligatiën	1¾ ″	33	33⅛	33
Dito	3 ″			
Dito Binnenlandsche	3 ″	42 11/16	42¾	42 11/16
Amortisable Schuld		11 7/16		
Bewijzen Coupons				
Portugal, Obligatiën	3 ″	43⅝	43 11/16	
Dito 1856/1859	3 ″	42⅛	42¼	42 3/16
Uitgestelde				
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 ″	103⅞	104	
Dito bij idem 1828/1829	5 ″			
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″	84¼	84½	
Dito bij idem 1840	4 ″			
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	79½		
Dito Nieuwe	4 ″			
Dito 5de Serie	5 ″	89⅝	89¾	
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	99½	99¾	99¾
Dito Adm. te Hamburg	5 ″			
Dito dito te Londen	5 ″			
Dito dito dito	4½ ″	94½		
Dito dito dito	3 ″	62¼	62⅜	62¼
Inschrijv. in Assignatiën	6 ″			
Certifikaten van dito	6 ″	61⅝	61¾	
Spoorweg Aktiën	5 ″			
Polen, Aand. 1835, fl. 500				
Obligatiën	4 pCt.	77⅜	77½	
Pruissen, Oblig.	4½ ″			
Dito 1859	5 ″	102	102⅜	
Aandeelen 1854	3½ ″			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″	59		
Dito dito	4 ″	46	46¼	
Dito Metalliek	5 ″	48⅛	48 7/16	48¼
Dito dito	2½ ″	26⅝	26¾	
Dito Rente Amsterdam	5 ″	70⅝	71⅛	70⅝
Dito Nationale 1854	5 ″	54 11/16	55	54 11/16
Weener Bankaktiën	f	750	755	
Dito Aand. fl. 250, 1839	″	280		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	249	252	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 ″			
Dito bij *Rotschild*	5 ″			
Denemarken, Obl. te Lond.	5 ″			
Dito	3 ″			
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″	99¼		
Dito 1839 van £ 100	5 ″			
Dito 1843 ″ ″ 100	5 ″	99		
Dito 1852	4½ ″			
Dito 1858	4½ ″			
Sardinië	5 ″			
Peru, Geldl. 1854	4½ ″	89¼		
Dito te Parijs	″			
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	12 5/16	12⅜	
Venezuela, Obligatiën	3 ″	25⅝	25¾	
Dito	1½ ″	13½		
Grenada, Obligatiën	4 ″	14 5/16	14½	14 5/16
Dito Uitgestelde		4 9/16		
Mexiko, Obligatien	3 ″	19⅞	20⅛	
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	″	97¾		
Dito dito Lr. B	″			
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.	78⅜		
Illinois Spoorw. Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons 7 pCt.		81		
Galvest. Spoorweg Oblig. 8	″	50	51	50½
Louisiana	5 ″			
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 ″	4 1/16		

Handel-Maatschappij kontant ——; dito Leening 1858 4 pCt. ——; Russische Spoorweg volgefourneerde 213½, 214¼, Hypotheek 4½ pCt. —; Fr.-Oost. Spoorw.-Oblig. bij Hope 3 pCt. 122½; 4½ pc. Belg. 90½.

Binnenlandsche fondsen vast prijshoudend. Van Buitenlandsche soorten waren Oostenrijksche bij eenige affaire iets aangenamer. Russische 5 pc. Stieglits gevraagd. Zuid-Amerikaansche aangeboden.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt, Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 14 Februarij tot 3¼ ure.

Nederl. Werkelijke Schuld à 2½ pc. 64 11/16; Aand. Handel-Maatsch. 125, Spanje Binnenl. 3 pc. 42¾; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. ——; Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie ——; 5 pc. Oostenrijk, Metal. 5 pc. 48⅜, dito 2½ pc. 26⅝, dito Rente Amst. 5 pc. 70¾, dito Nationale 1854 5 pc. 54¾.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 21,85	à —	Pruissische	f 34⅞	à —
Napelsche	″ —,—	″ —	Spaansche	″ 2,39	″ —
Div. in £	″ 11,57½	″ —	Hamb. Russ.	″ 32⅜	″ —
Eng. Russen	″ 11,57½	″ —	Russ. in Z. R.	″ 33 11/16	″ —
Fransche	″ 55⅛	″ —	″ ″ P. R.	″ 9⅝	″ —
Belgische	″ 55¾	″ —	Polen 2 Fl.	″ 26¾	″

Buitenl. Spanje f 55⅛. Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, f 28.45.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,60 à 9,70
Oude Gerande Dukaten	″ 5,50 ″ 5,60
Wigtige Souvereinen	″ 11,65 ″ 11,75
″ Pistolen	″ 9,50 ″ 9,60
Stukken van 20 Franks	″ 9,25 ″ 9,35

Baren Goud en Speciën à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9¼ à 10¼ pc

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	f 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	″ 2,33 ″ 2,36
Brabandsche Kroonen	″ 2,65 ″ 2,70
Fransche	f 2,70 f 2,75
Pruissische Daalders	″ 1,75 ″ 1,78
Zilver 1000 à 980	″ —,— ″ —,—
″ 900 ″ 700	f 104,20 à 105,—

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 13 Februarij.

Tarwe vast: 126 ℔ witb. Poolsche f 290; 130 ℔ b. dito f 314; 76, 77 k° Waard en Groet f 282 per 2400 ℔; 127 ℔ Vriess. f 280.

Rogge prijshoudend: 126, 128 ℔ Pruissische f 224, 230; 120, 122 ℔ o. dito f 193, 198; 119 j. Archangel f 130; op levering in April f 190, Mei f 192; Junij f 194, 193, 192; Julij f 194, 173; Pruissische per Junij f 198, Julij f 196.

Haver en Boekweit zonder handel.

Garst ruim prijshoudend: 114 ℔ Deensche f 210.

Op 9 vaten Olie te leveren: in Okt. ek. 67½ &. *Lijnzaad* in een doen: 107, 108 ℔ Riga f 250; 104 ℔ Koningsb. f 270. *Raapolie* op 6/w. f 38¾; Vliegend f 37½; in Mei ek. f 38½ a f 38⅝; Sept. f 38½; Okt. f 38¾; Nov. f 39; Dec. f 39¼. *Lijnolie* op 6/w. f 31¼; Vliegend f 30; in Maart ek. f 30¼; April f 30⅝; Mei f 31. *Hennepolie* op 6/w. f 37¼; Vliegend f 36.

SCHIEDAM, 13 Febr. Gerst. Verkocht; 131/2 ℔ Windau f 204 kt.; 129/2 ℔ Libau f 197 6/w.; 128/2 ℔ dito f 196 3/m. — Moutwijn f 13,25; Jenever f 18,75; Amst. Proef f 20,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 1,60 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 13 Febr. Maquen, le Augustine, Nantes.
HELVOET, 13 Febr. Earl of Auckland (st.), Londen.

UITGEZEILD:

TEXEL, 14 Febr. Sap, Joanna Jacoba, Suriname. - Meijer, Bato, Messina.
HELVOET, 13 Febr. Spowart, Bride, Londen.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 13 Februarij, in het O. Z. Heeren-Logement.

1. Huis, Achterhuis en Erve, Nieuwendijk, H 3; f 6425, f 400, J. C. Coers. — 2. Huis en Erve, Leidschestraat, II 325; f 5200, f 1200, J. H. Richard. — 3. Huis, Achterhuis en Erve, Krom-Boomsloot, O 9; f 3175, f 1, A. M. Braskamp. — 4. Twee Huizen, Tuin en Erven, *Ons Genoegen*, Plantaadje, Middellaan, V 161 en 162; f 4000, f 500, G. Rogge. — 5. Huis en Erve, Kerkstraat, Z 618; f 1700, f 60, J. C. Coers. — 6. Dito, Achtergracht, W 621; f 1525, f 45, L. Cruyff. — 7. Dito, St. Anthonies-Breestraat, C 65; f 1625, F. Fuchs. — 8. Vier Huizen en Erven, Suikerbakkerssteeg, H 533 à 536; f 3000, J. A. Koppe. — 9. Huis en Erve, Reguliersgracht, X 367; f 7950, f 45, Opgehouden. — 10. Dito, Haarlemmerdijk, TT 382; f 6500, f 200, J. W. Rademaker. — 11. Dito, Lauriergracht, FF 259; f 2425, H. R. Rienwensteed. — 12. Huis, twee Achterhuizen en een Erf, Lindengracht, QQ 89; f 2900, f 300, J. Adriaansz. — 13. Huis en Erve, Driekoningstraat, LL 24; f 3250, Opgehouden. — 14. Huis, Tuin en Erve, Rozenstraat, EE 426; f 1900, Dito. — 15. Huis en Erve, Laurierstraat, FF 12; f 1600, Neumeijer. — 16. Dito, Oude Looijersdwarsstraat, GG 297; f 1200, J. J. Evers. — 17. Koetshuis en Erf, Langestraat, SS 162; f 1950, f 300, N. Smit. — 18. Huis, Achterhuis en Erve, Oostenburger Middenstraat, T 107; f 2800, f 400, J. Eeckhoff. — 19. Huis en Erve, Egelantierstraat, NN 318; f 1225, f 60, J. J. van Duuren. — 20. Dito, als voren, NN 311; f 650, f 1, C. Rolff. — 21. Huis, Achterhuis en Erve, Baangracht, DD 113; Niet geveild. — 22. Twee Huizen en Erve, Oude Looijerstraat, in den Appelmetersgang, GG 467 en 468; f 400, J. F. Schutte, Jr. — 23. Huizing met Tuin, Buiten-Singel bij de Willemspoort, WW 88; f 1900. - 24. Tuin met Woning, als voren, WW 88a; f 1225; te zamen f 3125, f 5, Opgehouden. — 25. Huis, Rozengracht bij de Akelijenstraat; f 1500, G. Rolff.

Advertentiën.

(2318) Heden avond overleed in den ouderdom van ruim 28 jaren, na te zijn voorzien van de Genademiddelen der H. Kerk, mijn Zoon, de Wel-Eerw. Heer NICOLAUS THEODOSIUS, R. C. Priester en Kapellaan alhier.

F. F. ROMPEL.

AMSTERDAM, den 12 Februarij 1860.

(2316) Heden overleed, na voorzien te zijn van de H. Genademiddelen der H. Kerk, tot mijner en mijner vijf kinderen diepe smart, mijne dierbare Echtgenoote ADRIANA KLAVERWIJDEN, in den ouderdom van ruim 45 jaren, waarvan ik er 23 in eene allergelukkigsten echt met haar mogt vereenigen.

ADRIANUS VAN DER BURG.

RIJNDIJK, onder HAZERSWOUDEN, 11 Februarij 1860.

(2319) Heden overleed, na tijdig voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der stervenden, onze geliefde Moeder en Behuwdmoeder, Mejufvrouw ELISABETH BAERVELDT, Weduwe van den Heer JOHANNES VAN DEN BRINK, in den gezegenden ouderdom van bijna 85 jaren. Allen die de hooggeschatte afgestorvene gekend hebben zullen onze droefheid bij het verlies van eene zoo uitmuntende Moeder beseffen.

ROTTERDAM, 13 Februarij 1860.

H. J. VAN DEN BRINK.
G. GRIBLING.
M. E. GRIBLING, VAN DEN BRINK.
Wed. J. VAN DEN BRINK, MOSMANS.

Bij een Geneesheer, op een Dorp, nabij 's Hage, wordt tegen April of 1° Mei e. k. gevraagd: Een **R. K. Apothekers-Bediende**, liefst geëxamineerd. Adres met *franco* brieven, Letter M. aan den Boekhandelaar A. M. VAN DIJK te Delft. (2317)

BIJ J. J. ARKESTEYN & ZOON, Boekhandelaren te *'s Hertogenbosch*, is van de pers gekomen en bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, J. S. DE HAAS te Amsterdam en alom verkrijgbaar gesteld:

Het Lijden van Jesus, in korte betrachtingen, voor iederen dag van den Vaste. Bewerkt door J. A. OFFERMAN, in leven R. K. Pastoor te *Amsterdam*. Vermeerderd met de H. Mis-Gebeden; enz. Derde uitgave 254 blz. Prijs . . . . f 0.25.
Idem in Linnen . . . . . ″ 0.30.

Bij den Boekh. C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen en verzonden:

RONDGAANDE BRIEF VAN DEN PAUS
(ENCYCLICA)
AAN ALLE
BISSCHOPPEN DER WERELD.

Oorspronkelijke Latijnsche tekst, benevens getrouwe Nederlandsche overzetting.

☞ In dit belangrijk stuk wordt breedvoerig de brief van Napoleon III aan Pius IX besproken, alsmede de inhoud van het antwoord medegedeeld, dat de Paus aan den Franschen Keizer heeft doen toekomen, terwijl de gedragslijn, welke de Paus zich voorgenomen heeft ten opzigte van het vraagstuk zijner wereldlijke magt te volgen, er klaar en openlijk in wordt uiteengezet.

Prijs 10 Cents.

Bij bovengenoemden komt heden van de pers:

DE PAUS.
VRAGEN VAN DEN DAG,
DOOR
Msgr. DE SEGUR.
UIT 'T FRANSCH VERTAALD.

Eerstdaags zal bij denzelfden eene goede vertaling verschijnen van de werkjes:

HET ROMEINSCHE VRAAGSTUK,
DOOR DEN
Burggraaf DE MELUN.
Naar het Fransch.

HET REGT VAN DEN PAUS,
ANTWOORD OP HET VLUGSCHRIFT
DE PAUS EN HET KONGRES
door
M. BONJOULAT.
Vertaald uit het Fransch.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.